inueteratū nō posse extirpari Rumores igitur q̄ de ɔstātieñ currūt concilio ɔprimēdos cōsulo iuxta illud poete qui adijcit cām talia silendi. Rumores fuge ne incipias nouus auctor hr̄i. et idē Nā mirāda canūt sed nō credenda poete Nosti enim Petrꝝ de luna se ꝓ papa gerē. similiter Gregoriū simulqꝫ Joh. xxiij. e quibus nō duo sufficerent sed superabūdarent. Sicqꝫ ex totius mūdi prudentia atqꝫ sapientia virorꝝ qui vnū caput facere voluer̄t tres papas effecerunt Et horrendū nimis ne si Constantieñ conciliū effectū cepit q̄tuor ibi formēt̄ vt de tā flebili casu meo etiā in posterꝝ non mō homines sed et elementa imo celi cū suis sideribus lugeant et tristent̄. vñ ego iam anxiata spū quid dicere boni fati valeā ignoro tacere reputo melius. Tñ si aliqua rñdere aut ꝓponere volueris vsqꝫ in sequentē sextū reseruato libꝝ

Explicit liber quintus De ɔsolatione ecclesie

Sequit̄ sextus

Metrū. Veracib⁹ credēdū ē et fallaces sūt reijciēdi

Alloquio dulci loquar O dulcissima sponsa
Ad te verba ferā capias ea sponsa p̄cor te. **Sponsus**
Nec graue pondus erit nec erit tibi sarcina grandis
Ut mea dicta notes que tristia corda reformant.
Multi mendaces fallaces sunt et iniqui
Veraces multi iusti simul atqꝫ beati.
His manet intacta fluit ipsa fides aliunde.
Discute cui credas puero non nec mulieri:
Quem perfudit adeps heresis vitare memēto
Prona fides populis. nec te cito credere malo
Qm̄ credas tarde. cito credere sepius angit.
Firmo tu credas. tibi q̄ nullo nocuisse
Tempore nouisti quem firmū sepe probasti
Pessima res cito credere. pessima credere nolle.
Pessima nulli. pessima cunctis credere velle
Cui credas videas Cui non credas videasqꝫ.
Huic credas firmo huic falso credere noli.
Currit in ambages per tp̄a vita perennis
Et cito credit amor inclitus amor omnia vincit.
Nūqꝫ fallaci credas. veraci credere semper
Consulo. qui semp̄ firma radice mouetur.
Nec leuibus adhibenda fides. sed quisqꝫ notād⁹
Qui fert. quis fuerit. et si grauis extitit auctor

Prosa.i. Dist.i. qz fidelib⁹ amicis sem p credendū est qualis est ipse spon sus iō sibi dz sponsa sp credere.

Nunqz O sponsa dulcissiā hoim ꝓposui ɔiecturas q̄si ex illis fraudulenta aut fal lacia tibi vellē ingerē solacia Quid em̄ ꝓdesse valeret mihi ignominiā gignere et te in falsitatis suspensaz eculeo. dolorose relabi in pelagus amaritudinis? Itaqz sicuti lucē tene bras spargē posse ɔdecet. Sic vt ego rumores falsitati obnoxios re texam possibile credito qđ tamē te haud latere non dubito. Et quia talem me tuū firmissimū sepe ꝓba sti dilectū tuū p⁹ expectatōez tuam nimis dolorosam que iam in bre/ ui fc̄a sunt tpe et ɔpleta silē nō va leo. oio te excitaturus ad audiēda singularia fortune mysteria q̄ ꝓ te O spōsa tā mirādo q̄z stupēdo mō et ordine fc̄a sunt Tēpus est em̄ vt te dudū desolatā cōsolari nō desi/ stā et que diu dilata sūt nūc p̄ ocu/ lis aspicies ɔsūmata vt et tu ipsa veluti graui e somno excitata gau/ diis atqz leticiis replearis. Nec vt amplius nubilosa appeas. sed to ta radiosa p̄fulgeas. nosse te velim totā tuā religionē in oib⁹ et singul reformandā. Erit pastor vn⁹ vicari us meus btām Petri rectur⁹ sedē Erit et impator vnicus et magnifi/ cus mūdi totius gubernaturus cli mata q̄ duo gladij spūalia ponent in incrementū et tpalia ad augmē tū me et iusticiā hn̄tes p̄ ocul vt q̄c quid infirmū fuerit medicina sane tur et quod fractū pstiterat reinte/ gret Et ne diutius hereas quātoti us potero ꝓgredi nō desistā ea q̄ necessaria sūt atqz verissiā locutur⁹

Dist.ii. Responsio ad ea q̄ opposita sūt de vnione fienda p grego. et Petrū de luna et de cō cilio pisano

Opposuisti rōnes duas tan quā munitissimos muros q̄s reuera purissima verita te optime pronūciasti quibus etiā nullū vt estimo poterit ɔtradicere ingeniū. de Grego. et Petro de lu na qui sūma potiti diligentia vn io nē facē conati sūt sed in fine defece rūt cōcupito Pariformiter in cōci lio pysano etsi depositus erat gre gorius vel cū cā seu sine cā. null⁹ tn̄ vsqz in diē hodiernū secutus ē effe/ ctus imo multomagis diuisa es ꝓp ter sūmoꝝ pontificū pluralitatez ⁊ rōnabiliter formidulosa q̄ ꝓponere debueras ꝓponebas. Cogeris tn̄ imbecilli rōne timore p̄teritoꝝ cō pulsa. vt si h̄ qđ vtiqz magna actū est diligentia ad optatū nō ꝑuenit finē neqz qđ futuꝝ dicitur et spera tur nō eueniet. Sat nosti ꝑspicacis simo florēs ingenio hāc nō valere formā Illa nō euenerūt igitur ista nō fient. Sperandū oiode vnionez futurā. aliqn̄. om̄e em̄ qđ futuꝝ est eueniet. nulli dubium qđ in vēitate dictū ē erit vnū ouile et pastor vn⁹ syncerissime cōtinget. etsi non eue niebat qn̄ euenturū sperabatur Op time cōseq̄tur vt aliqn̄ speretur fu/ turum qđ oio eueniet Magis ergo

sperandū ē qđ oīo sperari dz ⁊ de futuro spando nullatenꝰ desperādū qđ certissime eueniet. nā si futuꝝ est vt fiat vnū ouile ⁊ vnicꝰ pastor ꝑm clarissimā euāgelij sñiam. verissime fiet vnus pastor nā si non eueniret vtiqꝫ futuꝝ nō esset nūc aūt ⁊ qꝛ futurum ē et eueniet Cur tāto dolore stringeris et q̄si desperatōis laqueum incideris. nimiū anxiaris? Per hec ergo tā breuia recitatōnis mee eloquia resipisce fortiter aīata meroris tristicie anxietatis ve cumul postergatis. Quapꝛter ne solum te arguciis exhorter aut verbosus repertus fuero re ipsa ꝯsolatōez tibi inijciā nō verbalē tm̄ sed et realē vt te ip̄am etiā supra modum ꝯsolari nō desistas Referā nāqꝫ tibi vt opinor incredibilia que tñ vt oīo credas non mō exopto sed et veritate coacta credes vel inuite Videbis igit̄ nūc plenitudinē tp̄is aduenisse quo vinee mee q̄ tu es ipsa miserebor Ecce igit̄ nūc tēpus acceptabile. ecce nūc dies salutis quibꝰ exiciale hoc atqꝫ flebile scisma pelletur e mūdo Ad cuius oñsionē sequent. a satis agent

Dist. iii. Qđ rite cōuocatū est conciliū Constantieñ.

Mirādo pollēs ingenio mūdi fabricā ornatissime factā mirabilius decoraui Celuz terrāqꝫ aerē atqꝫ ignē spēbus variis distinxi. Pꝰ q̄qꝫ creatōis primi p̄ntis tp̄a. ipse in crimen lese maiestatis incidit a quo sanguine ꝓprio ip̄m in fine mūdi et in tp̄is plenitudine expiaui. magno tp̄e eundez in erūnis multiplicibꝰ residere p̄mittēs vt se ꝓpria saluandū virtute nō putaret. eleuandūqꝫ a tā p̄nicioso scismate se p̄ me cerneret lege veteri finē capiente p̄ quam nec salus vnqꝫ hōi ē p̄stita qꝛ cc̄ nec pcc̄m deleuit ꝫ cognoscere fecit. Motus igit̄ fontane deitatl. ꝯcilio. atqꝫ imp̄ialis dignitatis omnipotētia. p̄ris videlꝫ ⁊ spūs p̄acliti sup̄ma virtute. mundū scelerib̄ iniectū erexi de caligine tenebraꝝ vt in oībus spēs et ordo relucerent. Sicqꝫ pꝰ nubilosū atqꝫ exitiale huius tp̄is scisma cuz plenitudo aduenie bat tp̄is vt e medio tolleret̄ tā nephanda vorago misi in mundū fidelē ac strennuū p̄ncipem Sigismundū vngarie regē in imp̄atorē electū. viꝝ inqꝫ prudentē. viruz ingeniosū. viꝝ circūspectuz qui sua prudētia huic p̄iculosissimo scismati finē imponet. Qui vna cū cōcilio dñi Johannis xxiij. loco et tp̄e deputatis generale cōciliū in ciuitate Cōstantieñ fecer̄t ꝯgregari Anno ab incarnatōe mea M cccc. xiiij. Et hoc vtiqꝫ sūma ꝓuidentia actū est vt auctoritate sūmi pōtificis cōcilium b̄ celebraret̄ sine cuiꝰ p̄ñtia aut legatōe. oīa ꝯcilioꝝ facta cassant̄ ⁊ irritant̄ vt pz in canone distinctōne vij. Ampliꝰ scismatici et heretici per principes seculares et coerceri debēt et puniri Ut claret xxiij. q v. Item vbi materia fidei et vnionis tractat̄ Imp̄ator et ceteri p̄ncipes seculares interesse debēt vt luce clarius notat̄ xcvi. dist. Ideo auctoritate sūmi sacerdotis et Imperialis

maiestatis h̄ sacꝝ ꝯciliū est in ꝯstā
tia ꝯgregatū. Nā vicarius me⁹ Pe
tri cathedrā gubernans. necnō ipa
tor tpalia disponēs duo gladij sūt
quib⁹ totū regit̄ vniuersū ꝓut signa
tur dist. xcvi. Quib⁹ ratificat̄ aucto
ritas ꝯcilij sine quoꝝ pñtia non ꝓ
desset ipsa ꝯuocatio cum in eis vis
tota cōsistat quo ad processū et ef
fectū E quibus patulū est q̄ꝫ pro
uidēter hoc sacꝝ cōciliū initiū sūp
serit qd̄ nō temeritate sed illoꝝ cō
uocatū ē auctoritate quoruz digni
tas expostulat vt sine illis nec fieri
possit nec debeat. vñ forsitan ꝯñs
est cū cōciliū pysanū hoc prudētissi
mo caruerit ordine ānullatū fore ⁊
penitus vacuatum

Dist. iiii. Qd̄ papa ve
nit constantiā et impator cū multis

Placuit ergo sūmo pontifici
vt iret cōstantiā nō iudica/
turus ꝫ iudicandus et ve/
nit constantiā añ festū natiuitatis
mee āni p̄nominati cū fratrū suoꝝ
venerabili collegio. totaqꝫ curia
sua consertus Archiepoꝝ et epoꝝ
ceteroꝝqꝫ p̄latoꝝ solēni comitiua
Rex vero serenissim⁹ aduocat⁹ tuus
vl̄is in nocte natiuitatis mee prefa
ta inter quartā et quintā horas p⁹
intēpeste noctis silentiū cū regina
noie Barbara p̄fatā ingressus ē ci
uitatē pleroꝝqꝫ nobiliū stipat⁹ mi/
lite multo. Intrauit igit̄ illi⁹ ciuita
tis ecc̄am cathedralē in qua domi
nus Joh̄. papa aduentū eius p̄sto
labat̄ Solio regis a dextris summi
pontificis ornatissime ac decētissiē
p̄parato. Ad dexterā vo regis re
gine sedes ꝑata fuit Erat igit̄ hit⁹
regis capa rubea et corona impia
lis capiti suo circūamicta A dextrl.
eius stetit Marchio Brandebur/
geñ continens manu sua sceptrū re
gale Et dux Saxoñ astabat gladi
um euaginatū oñtās Inter sūmum
pontificē et serenissimū p̄ncipem re
gē astitit comes zilie gener regl. po
mū rotundū hñs in palma. Itaqꝫ
p̄nceps ecc̄e fidelissim⁹ rōnoꝝ rex
et semꝑ august⁹ legit euāgeliū Exi
it edictū a cesare Augusto ꝯpleta
vero lectōe dñs aplicus contulit ei
gladiū quo te dulcissimā sponsam
meā defendē deberet virib⁹ totis.
Jurauitqꝫ rex ille fidelissimus se id
pro posse sēꝑ impletuꝝ. Quid pu/
tas o sponsa dilectissima tantuz re
gē posse te deserere. talem viꝝ velle
te lacerari. q̄ tanta diligentia per
tot viaꝝ discrimina. tot quoqꝫ iti/
nerū nemoꝝ siluarum ve pericula
mūdi totius sacerdotalē dignitatē
atqꝫ p̄ncipū seculariū potentiā col
legit in vnū. nō vt ip̄e rex indigeret
cuiusq̄ꝫ cui munere liberalissiō plu/
ra dedi honorē dignitatē potētiā
diuicias ceteraqꝫ plura q̄ eloquio
solent hūano inter hūanas reputa
ri? Sed vt te diuisā cōgregaret. te
scissā repararet. et te dimersā rele/
uaret. Ego em̄ illū elegi ex omnib⁹
vt in ipso laborē et operer p̄ cūctl.
mūdi regib⁹ ⁊ p̄ncipibus miranda
stupenda et plerisqꝫ seculis inaudi/
ta Inueni em̄ virū scd̄m cor meum
Inueni q̄ꝫ diligit aīa mea. Inueni
cuius aduentū eminus expectaui:

Venit igit nunc tpis plenitudo vt orbē terre p viciorꝫ pluralitatē infectū reformare velim penit⁹ nulla labe criminis in eo pmanēte. Emuero sicuti genus qd peccauerat hūanū p intemeratā reformaui virginē ex ipsa carnē assumēs. Ita p hūc cōstantissimū pncipē. te q̄ piculoso ac flebili scismate laboras repabo.

Dist. v. De illis qui venerūt cū rege ⁊ multi. alijs prelati.

Principū ac platorꝫ noia recensere satis ē graue q̄ pñti interfuert ocilio ⁊ vsqꝫ in pñs assistūt neqꝫ sit cura illorꝫ oim et singulorꝫ oputare psonas. Sed quarūdā censeo p tue osolatōis incremento noia ānotare De almania fuē venerandi pres Archiepus Mogūtinus archicācellari⁹ Saltzburgeñ. Herbipoleñ Patauieñ. Ratisponeñ Brixieñ Lubucens Mersburgeñ Augusteñ Bambergeñ et Rigeñ. qui solēni comitiua ciuitatē ostātieñ intraueret Leodieñ vo per ābasiatores suos sacꝫ intrauit conciliū et p alios tanqꝫ p se ipm solēniter venerabiles filios tuos inibi p sca vnitate visitauit. Fuere et viri orthodoxi sub gregorij venerandissimi pris obediētia Epi q̄ nec venire neglexerūt. hi fuert epi Spirēs wormacieñ. et verdeñ habuē etiā et isti mandatum Archiepi treuerens Archicācellarij

aliorꝫqꝫ de sua obediētia. de vngaria Archiepus strigonieñ. cū alio archiepo ⁊ duob⁹ epis ⁊ platis ⁊ doctorib⁹. De italia archiepi Epi plati doctores et magistri in multudine copiosa. Priarche vo ostantinopolitan⁹ Anthiochen⁹ Gradens et alexandrin⁹ Itēqꝫ alij de obediētia gregorij. Itē de anglia epi ⁊ abbates et doctores solēnes et de frācia silr. De pncipib⁹ vo in solēni comitiua pncipalis erat Serenissim⁹ fili⁹ meus Sigismūdus rex rōnorꝫ sēper august⁹ dux saxonie Rodolph⁹ cuz fre suo. Frederic⁹ burgrauius de nurēberga. Dux magnopolitan⁹ vulgariter Mekelenborch noiat⁹ Dux Lodewicus de Slecia. Dux henricus de bauaria. wilhelmus fr regine bohemie Marchio badeñ. Comes zilie pr regine rōnorꝫ cū pmogenito suo. filius ducis de pomeren Comes de montforde. dux de dek fr priarche Aquilegieñ. Lodewicus dux bauarie. qui ē comes palatinus. Otto fr eiusdē et plerique alij quorꝫ noia oia recensere plixum est De bohemia vo et polonia barones multi. Milites q̄si sine numero Tot igit fuert inibi duces comites barones pncipes nobiles ⁊ milites vt p multitudine fuerint q̄si gutte maris. Ambasiatores q̄qꝫ egregij principis ducis austrie Alberti necnō frederici q̄ etiā in ꝓpria psona venit. vt inferi⁹ ondet. Ceterum ambasiata Marchiōis misneñ. duci. mediolaneñ. Comitis sabaudie ⁊ aliorꝫ pncipū in solēni et ornata accessit legione. Hec igit pauca dicta sufficiāt p tuo solatio O spōsa dulcissima vt efferas vñ depsseras caput. Noli ergo merore psterni oculos flebiles. auerte vultū tristem, in

iocundū ꝯmuta.et noli opinari ru
mores fictos verba q̄ pronūcio. ip
sa re sic fc̄a sc̄.et maiori certitudine
pluri solēnitate.et multitudine p̄nci
pū abundantiori atq̄ p̄latoꝝ copi
osiori q̄ꝫ enumerauerim nobili tur/
ma/Misitq̄ sc̄issimus pr̄ grego.am
basiatores suos venerandissimos
pr̄es Joh.dn̄ici Cardinalez ordis
p̄dicatoꝝ. cū vno pr̄iarcha.p̄latis
ꝛ doctorib⁹ q̄ plenū habuere mādā
tū resignacōis gregorij si ꝛ qn̄ alij
duo viz Joh.et Pe. resignarent
Benedcūs v̄o et rex arrogonū mi
serunt duos ep̄os.duos barones
vnū ꝓtonotariū ꝛ p̄latos et docto
res sed nō portauer̄t resignatōnis
plenū mādatū de q̄ rex tu⁹ fili⁹ fide
lissim⁹ multū fuit anxiat⁹ ꝛ suo spū
ꝯtbat⁹ Scito igit̄ vt ꝓgrediar qꝛ
p⁹ hec iteꝝ gaudio repleberl. cū ea
recitauero que in eodem sacro con
cilio processum habuerunt.

Dist.vi. De ordinatōe

ꝯcilij qd̄ ꝑ natōnes diuisum est.

Omnia in numero ꝛ pōdere
creata sc̄ et ordine et spē. ce
lū terraq̄ et oia q̄ in eis sc̄
vt in oib⁹ et singulis creaturis po
tēcia diuina p̄fulgeat.et bonitas oī
potētis semꝑ collaudet̄. Qui et in
ꝑuis et in magnis mirabilia facit ꝛ
ostat magnificenciā gl̄e sue in sapi
entia ꝛ prudētia sue creature Idcir
co nāq̄ creaui hoiez ad imaginem
et sil̄itudinē meā vt rōnis capax sa
pientiā meā pro posse imitaret̄ qua
cūcta q̄ faciēda sūt ordinātur ꝛ ad
finē debitū deducūtur. Hac igit̄ sa
pientia tāq̄ claritate p̄pollētes vi
ri illi q̄s sapientia mea ꝑfudi.rect o
res sacri ꝯcilij in quib⁹ residet mū
di totius sapientia pro sc̄e vnionis
fundamēto et horrēdi scismatis ex
tirpatōe.totā ꝯgregatōez p̄mo in
q̄ttuor natōes diuiser̄t viz Germa
nicā.Gallicā.Italicā et Anglicam
Cuilibet v̄o natōi p̄sidentē p̄fece/
rūt. Presidētes v̄o mutātur de mē
se in mensē vt sic qd̄ salutifeꝝ fuerit
ꝛ vtile ꝑ oēs natōes cōiter conclu
datur. Suꝑuenientib⁹ aūt ambasia
torib⁹ incliti regis arrogonie q̄nta
natio statuetur ꝑ quā salus tibi fiet
cū illi q̄ sub Petri de luna sc̄ obediē
cia resilient et in nr̄m ꝯueniēt ouile.
vt ꝑ eos illo reiecto vn⁹ fiat pastor
Pro cuius creatōe ꝯgregatio tota
fc̄a est.neq̄ hesitandū illos aduētu
ros cū illustrissim⁹ filius tu⁹ Sigis
mūd⁹ iā in eo regno arrogonie ex
titerit ꝛ regl. volūtatē ad sanctā in
clinauerit vnionē q̄ nulli dubiū am
basiatores suos missurus est tꝑe o/
portuno inuito etiā seu ꝯtradicēte
benedicto q̄ forsitan obstinatū et
ꝑtinacē iusticie gladius tꝑabit.

Dist.vii. Qd̄ Johan

nes obtulit se ad resignandū xv. fe
brl. et hoc postea fecit.

Non sunt fraudati a deside
rio suo qui pro tue vniōis
pace laborauerunt. Et
quō potuit illorū fraudari intentio
quorū p̄cordia in celo ꝯuersāt̄? ꝛ si
moyses sol⁹ irā p̄fis mei placauit
q̄d faciet taꝫ numerosa iustoꝝ dep̄
catō ꝛ ꝯtinuata diligētia q̄ n̄ cessāt

clamare quotidie cordis conamine toto. Dñe vide descēde de celo ⁊ visita vineā istā quā plātauit dextera tua: neqꝫ poterit auertere oculos suos pr̄ meus q̄ pro illa ne pereat exoro. ⁊ me pro reuerentia mea exaudire non dedignat̄ Quondā cū v. milia hoim in deserto pauissē discipulos meos ꝯpuli ire trās fretū remanens in terra At illi venti turbine ꝑturbati se putauere sūmergēdos. laborabant tñ sed paꝝ proficiebant donec ego q̄rta noctis vigilia ꝓpiās sedarē fluctus procellosos. Me igit̄ adueniente clamabāt se ꝑituros saluari cupientes et qui tota nocte ꝑicul̄ dediti se iuuabant laborando nisi aduenissem ꝑissent: Sic et multo iā tꝑe laborauerūt in mari viri orthodoxi apl̄oꝝ sectatores sed nō ꝓfecerunt donec ego ipse nūc aduenerā laborantibus succursurus et tēpestate sedata scisma te pulso trāquillitas in mari fiet Que quidē fieri nō poterit. nisi ꝑ illoꝝ pontificū sūmoꝝ resignationē qua effecta tibi o spōsa pax erit plena atqꝫ ꝑfecta. Qua ꝓpt̄ Johs nūc papa xxiij. die xv. Mens̄ februarij. anni a natiuitate tua M. cccc. xv. separatū obtulit ad resignandū summi apl̄atus dignitati si et qñ Greg⁹. ⁊ Petrus de luna resignarēt Quā p⁹ modū resignationem solēniter patefecit ꝓnūcians et declarans in hūc modū Johānes ꝛc. Pacis bonum oim bonoꝝ excellentissimū esse propheta demōstrat q̄ saluatorē vētu/rū pacis principē appellauit. vnde etiā in eius ortu chorus angeloruꝫ decantans. Pax inq̄t in terra hōi/bus bone volūtatis Sicuti aūt de ipso saluatore vox ꝓphetica nūciarat Ita postmoduꝫ in ipso fuit ad impletū Pacē em̄ docuit v̄bo. pacē docuit ꝑ exemplū. pacē inter deū ⁊ hoiez ꝓprio sanguine firmauit se ipsū in ara crucis ꝓ nobis offerens vt eius merito ꝓpiciatus deus nos ad eterne pacis grām restitueret A qua p̄mi hois factū exules nos effecerat. que oia intra nr̄e mētis aciem reuoluentes. ac eiusdē saluatoris cuius vices ꝫ imeriti gerim⁹ in terris Cupiētes q̄ntū nobis ex alto ꝯceditur imitari vestigia decreuimus oēs nr̄os conatus ad illa dirigere ꝑ que integra pax ecc̄e catholice reddi possit. Ea ꝓpter de consilio venerabiliū fr̄m nr̄oꝝ sc̄e Romane ecc̄e cardinalium cōicato ꝯsilio cū km̄o filio nr̄o Sigismūdo rege rōnoꝝ ⁊ vngarie ꝛc. generale cōciliū in ciuitate Cōstantieñ ꝓuintie Mogūtine certo tꝑe ad h̄ deputato conuocandū curauimus ac postmodū veniente dicto tꝑe sed multa nouiter emergentia pñtiam nostrā in italia flagitarent. tñ omnib⁹ postpositis ꝓ tanti boni cōsecutōe vna cū eisdē fr̄ibus nō sine magnis difficultatibus ad ipsum locū peruenim⁹ Et ne volūtas nr̄a nobis a deo inspirata in occulto lateret sed tāti boni quantū ad nos attinet seq̄retur effectus. licet certissima iura ac vl̄ez q̄si obediētiā ⁊ oia tꝑalia dñia rōne ecc̄e exceptis paucis hēamus Tñ ꝓ ꝯseq̄nda pace viā mutue cessionis quā oib⁹ ꝯsiderati. prōptiorē ⁊

aptiorē credimus amplecti decreui
mus Cōfidētes indubie ꝙ quanto
plura relinquim⁹. tāto maius apud
deū premiū asseq̄mur. Hac igit̄ cōsi
deratōe inducti in publica ipsi⁹ con
cilij sessione ipso rege rōnoꝝ et vn/
garie pñte et ꝑsonalit̄ assistēte. nec/
nō pñtibus plurib⁹ p̄ncipib⁹ ac ora
torib⁹ multoꝝ regū p̄ncipū ac vni/
uersitatū studioꝝ p⁹missā sc̄ispūs ꝑ
nos solēnit̄ celebratā ipso sacro ap
probāte et laudāte ꝯcilio hanc viā
cessionis obtulim⁹ in his ꝟbis. Ego
Joh. papa xxiij ꝓpt̄ quietez populi
xp̄iani ꝓfiteor spondeo et ꝓmitto
Juro et voueo deo et ecc̄e ac huic
sacro ꝯcilio spōte et libē dare pacē
ipsi ecc̄e ꝑ viā mee simplicis cessio/
nis papat⁹ et etiā facē et adiplere
cū effectu iuxta deliberatōez pñtis
cōcilij. Si ⁊ qñ Petrus de luna Bñ
dictus xiij et Angel⁹ corario. Gre/
go. xij. in suis obedientijs nūcupati
papatui q̄ p̄tendūt ꝑ se vel ꝓcura
tores suos legitimos sil̄iter cedant
Et etiā in quocūq̄ casu cessiōis vel
decessus aut alio. in q̄ ꝑ meā cessio
nē poterit dari vnio ecc̄e dei ad ex
tirpatōez pñtis scismatis. Quocir/
ca vniuersitatē vr̄am requirimus ⁊
hortamur in dño. Quatin⁹ hāc no/
strā spontaneā oblatōem grato su
scipiētes affectu ac ꝓ ꝯsūmātōe et
ꝯplemēto tanti boni Petꝝ de luna
bñdictū xiij. ac angelū corario gre
go. xij. in suis obedientijs nūcupa/
tos eorūq̄ obediētias ad dictā pa
cē inuitātes ad viā mutue cessiōis
celeri⁹ exeq̄nde similit̄ inducatis et
effectualit̄ induci ꝓcuret. Et ni/
hilomin⁹ pias vr̄as orōnes et p̄ces
altissimo in hūilitate cordis effūdē
nō postponatis vt ꝑ suꝑnaz grām
mūdus pacē optatam et ecc̄a⁹ inte
grā recuꝑet vnitatē. Dat. Constañ
E quib⁹ O spōsa km̄a meroris tui ia
cula deponē stringeris q̄ tāta p̄ssa
anxietate ꝟba elegica depromē cō
sueuisti Induē igit̄ vestimēto leticie
indumētis tristicie ꝯtēpt. ⁊ abiect.

Dist. viii. De ecclesia

greca q̄ se hita vniōe nr̄e vult vnire

Plenitudo iā tp̄is aduenit
in q̄ ꝑ admirabiles filios
mirabilia oꝑabor. Pax em̄
vnicuiq̄ dabit̄ ꝓuintie. Insuper et
oib⁹ orbis climatib⁹ pax firmabit̄
et q̄ nō flectetur. Nūc etem̄ miserabi
lis miserebor tui O spōsa dudū af
flicte Neq̄ tm̄modo pax reforma
bitur ecc̄e rōne ꝫ et oriētali pax re
stituetur religioni vt duo illi parie
tes int̄ se distātes et disiūcti copulē
tur ad vnā caulā ꝯiūgendā Cuius
rei ꝟitatē aptissime mōstrarūt Am
basiatores Imꝑatoris Cōstātino
politani corā p̄sidētib⁹ et deputat.
natōnū sacrosc̄i ꝯcilij i loco natōis
Germanice. q̄ lr̄a credētie reuerēt̄
exhibita retulerūt tanq̄ fidelissimi le
gati imꝑatorē p̄fatū cū oibus suis
imo tota grecia subijciēdū rōno pō
tifici scismate e medio reiecto. ⁊ pa
ce sc̄e ecc̄e indubie radicata Insuꝑ
⁊ se ad iꝑatorē ꝯstātinopolitanum
dixē reuersuros ⁊ suis nūcijs expe/
dit. ad sacꝝ ꝯciliū redituros neq̄
donec eiusdem concilij finis ades/
et recessuros. Quid nam modo

te mouere ad tristiciam possit igno
ro cũ cũcta pspere pcedant ad tu
am faciendã quã intentõe totali p
optas vnionem. Plura qz spe /
raueras euentura sũt. maiora qz pu
taueras pmittunt et alia futura sẽ
que forsan sepissime nõ euentura ti
muisti vnde sequor

Dist. ix. Excusatio gre

gorij ad regẽ rõnorũ et qp patuz se
oñdit etiã vsqz ad sãguinis effusio
nem vt pax et vnio fiat

Peraqz otra gregoriũ elo/
quia flãmiuoma diffũdun
tur in auribꝰ pluriuz multo
rũqz garritus otra sanctitatẽ illiꝰ
spargunt in orbẽ. detrahit innocen
cie. deturpat deuotio. offuscat cla
ritas sapientie. et ingenij serenitas
venerãdi illius viri stultorũ imo im
pitorũ ignauia obtundit. leuãt emu
li in aerẽ voces clamorosas. exaltãt
insipida verba. guttura laxant ini/
qua. et corrodũt viri scitate repleti
ossa iã arẽtia. prudẽtiã illiꝰ radiosã
astucijs fraudum obnubilant excu/
sationẽqz illius veracem auscultare
dedignant. Nõ licet inocent infama
tũ. vir iustũ. vir sanctũ vir deo de
uotũ in quibus oportunũ ẽ se inor
tum oñtare Judicat scitatl. eiꝰ absẽ
tia et condẽnat nõ auditus eiꝰ pñ
tia fallacibꝰ ornata pmonibꝰ. et de
ponit pullꝰ vir tãtꝰ a cathedra pa
storali Placeat igitur audire et le/
gere q̃ ipsiꝰ ex pte ad serenissimum
rõnorũ regem sic sunt scripta Sere
nissime impator viscerosissimus pr
vr dñs nr papa grego. xij: maiesta
tẽ vrãm requirit ceu pncipẽ fideliss
mum et xpianissimũ cuius indefessũ
exercitiũ est semp turcis et infideli
bus nõ soluz resistere sed acerrimũ
bellum inferre. vnionis zelatorẽ vi/
rũ vtiqz prudentissimum et constã/
tissimũ sicut multiplex expientia do
cet et docuit Equidem cũ pm iudi/
ciũ humanũ. nã nolo ponere os in
celũ vos et domus vra receperitl.
multiplicẽ et multipliciter iniuriam
Nũqz tñ a vera obediẽtia recessistl.
vt verus filius tanti felicissime me/
morie patris incliti karoli regis rõ
norũ qui tanta cura tantaqz solen
nitate diligenti examinatione pmis
sa cũ consilio principum determina
uit obedientiaz dare pape vrbano
sexto et successoribus suis ac felici/
bus natis suis mandauit sub pena
maledictionis eterne vt a tali fidei
synceritate nũquã recederent Tu/
ius inclitissimi patris gesta. nedum
per generosos filios fuerẽ irritan/
da sed neqz per turcos et infideles
Et quia ex maiestatis officio aduo
catus estis ecclesie per aspersionem
sanguinis iĥu xpi Quatinus flebi/
libus casibus ecclesie quibus pmit
succurrere debeatis. Ipse vero do
minus noster papa Gregorius se
offert ad quodlibet possibile nõ so
lum de iure cõmuni sed a plenitudi
ne potestatis vsqz ad totius sang/
uinis effusionem. nil sibi reseruans
preter conscientie puritatem cõtra
quam nullatenus intendit venire.
sed potius oia mala pati qz mala
perpetrare Et pro declaratõe tãte
materie aliquas oclusiones ãnecto

Quarum p̄ma est hec Ptās roma
ni pōtificis non est ab hoīe neq; a
tota vniuersitate xp̄ianoꝝ sed a so
lo deo dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o dicente.
Ego dabo tibi claues regni celoꝝ
sh̄āc ꝯclusionez doctores solēnes
Theologie diffuse probant ¶ Se/
cunda est Papa non p̄t deponi nisi
ꝓpter ꝑtinacem heresim que ē dire
cte ꝯtra deū et articulos fidei. Hec
est dn̄i Jo. an. in c. ad hoīem et alio
rū doctoꝝ sane in fide sentientium
¶ Tertia ipse dn̄s papa Gregori
us scit ex certa scīa ꝙ contra deū ⁊
articulos fidei nihil sentit sed eos
tenet et venerat̄ ꝑm ꝯmunē scholaz
et doctores approbatos ꝑ sacrosā
ctā ecc̄am ¶ Quarta Idem dn̄s pa
pa G. scit a certo ꝙ in pn̄so ꝓcessu
pisano nōnulla mendaciter fingūt̄
ꝑ eū facta vel dicta. aliqua vero di
cta vel facta recitant̄ infideliter et
iminute. nōnullis vero dictis vl̄ fa
ctis addūt̄ que corrūpunt sn̄ie sub
stantiā in quib⁹ fundaret̄ intentio
emuloꝝ ad procedendū si procede
re possent ¶ Quinta dn̄s papa G.
scit actu ꝙ nūq̄z collusit cum emulo
circa viā cessionis aut quoduis ali/
ud sed fidelius quantū in se fuit il/
lā ꝓsecutus est ¶ Sexta cōclusio.
Dn̄s papa G. scit se nō esse ꝑiurū
sed sꝑ fuisse et esse ꝑatuz ad viam
cessionis Cōditōibus exp̄ssis in for
ma iuramenti adimpletis Istā cō
clusionē probāt etiā emuli qꝛ in p̄/
tenso ꝓcessu pisano ꝓbant domi/
nū petꝝ de luna nūq̄z voluisse cedē
¶ Septima ꝑ cessionē ipsius nulli
adquirit̄ ius papatus pz qꝛ datur
sure ꝑ electionē ¶ Ex his infero ꝙ
stāte ꝓteruia emuloꝝ ⁊ dānabili ꝑ
tinacia dn̄s papa G. sine pc̄co mor
tali deserē nō p̄t papatū qꝛ tūc da
ret cornua pc̄corib⁹ sed vtiq; cede
ret si ꝑuaret̄ post cessionē suā electō
canonica ad quā vult dare omnez
oꝑam efficacē ipso etiaz ꝑmanente
in quolibet infimo statu. Itē ex di/
ctis infero dn̄m nr̄m papā G. non
posse ignorare se esse veꝝ romanū
pōtificē p̄supposito ꝙ aliqn̄ fuerit si
cuti fere totus mūdus testat⁹ ē. pz
ex dictis qꝛ ex falsis attestatōibus
depositus ē Igit̄ papa G. vniōis
zelator nō solū in genere se offert
ad oīa possibilia sed etiā ad ꝑticu/
laria descendit nō excludēs aliq̄ rō
nabilia hic nō exp̄ssa. Primo si vi/
dēt̄ ꝙ vnio posset dari ꝑ viā sb̄tra
ctionis obediētie ⁊ oīs subsidij ad
q̄zlibet ꝑtē ꝑatus ē. q̄ntū cū deo p̄t
subtractōis licētiam fidelib⁹ dare.
Si via ꝯgnitōnis vidēt̄ aptior ad
eā descēdit dūmō iudices eligātur
nō suspecti circa quos eligēdos de
serenitate vr̄a ꝯfidit Ac si ꝑ viā ge
neralis cōcilij incedenduz vidētur
Serenitati vr̄e ꝯmittē vult faculta
tē ip̄m ꝯuocandi quo ad locū ⁊ tē
pus Sic tn̄ ꝙ numerus ꝑtiū sit eq̄
lis et ꝙ vr̄a maiestas habeat solue
re dubia que in ip̄o oriri possēt Ve
rū si diu postulata via cessionis ma
gis placet dn̄s nr̄ papa G. celsitu/
dinē vr̄az ꝯstituit in procuratorez
irreuocabilem ad cedenduz dūmō
alij qui sibi sedem romanam vsur/
pāt hoc idē faciant et cedere pro
vno sit et cedere ꝓ quolz. nā aliter

non sequeretur vnio vt pz ex dictis. Non tetigi viā iusticie q̄ exosa est malis. ⁊ electis p̄ciosa q̄ spoliatus p̄mo debet restitui q̄z ɔtra ip̄m aliquid ꝓponat̄ Et ꝑ quam ipso iure oīs electio scd̄a est nulla nisi p̄us p̄ma ꝑ sñiam cassetur que vtiq̄z esset via regia Et dñs nr̄ papa grego. esset dispositus mox restitut⁹ cedē simplicit̄ et absolute Nūc videat vestra circūspecta Maiestas quid amplius ꝑ sanctū et iustū viꝝ possit fieri ⁊ vt sic loquar ipse maior prōptus est bñ consulenti obedire filio vobis singularissiō dño meo.

Dist. x. Resignatione

Grego. et ꝓuisione sua statu ⁊ humilitate post resignationem

AUdite celi que loquar audi sponsa mi dulcissiā quā roseo sanguine meo mercat⁹ sū audiat terra v̄ba oris mei Cōcrescat vt ros eloquiū meū pateāt singuloꝝ aures. attendāt potentū p̄cordia. aduertāt diuitū corda. rē iustā non fabulā de sc̄o ⁊ iusto viro Viro inq̄z deuotissiō. viro sciētissiō atq̄z fidelissimo pastore tuo Quantū eius affectū q̄ntus secutus extiterit effectus secutura docebūt nō fuere inania viri illi⁹ mellita eloquia q̄ ad caulā sc̄e vnionis te sanctissimā sponsā meā reducē posse ꝓ toto conatur Vere bñ angelus ē nomē ei⁹ ꝑm qd̄ scriptū est. Ecce ego mitto angelū meū q̄ preꝑabit viā meam ante faciē tuā. Venerāda hui⁹ viri v̄tus ꝑ secula manifestabit̄ qui ꝓbat⁹ vt auꝝ in fornace stabilis mā sit custos tuus neq̄z p̄ce aut p̄cō a ɔsciē sue serenissima puritate valēs segregari diu iā optatam ponet in mūdo pacē. scismate flebili penitus extirpato Ad hoc igit̄ gloriā famāq̄z vniuerse machine mūdi celebrādā. tanta ꝓ te mei tuiq̄z ɔpuls⁹ amore effecit vt neq̄z illius nomen mirabile obliuioni tradi possit sed portēto q̄dam angl̄ice serenitati ɔꝑatur Totus ergo clerus laudez ɔcinat dignā et plebs vniuersa locis rñdeat vocib⁹. Bñdictus angelus q̄ misert⁹ ē calamitati spōse mee quā grauissimo crimine fedatā. execrabili quoq̄z scissura diuisā. ipse ⁊ purgauit et integrauit Radio etiam sui luminis ipsā tenebris terris iniectā illustrauit. Gaudeant igit̄ vniuersa climata mūdi de tāta viri gloriosa serenitate Qui nobilē viꝝ karolum de maletestis solēnem misit ābasiatorē ad sacꝝ cōstantieñ ɔciliū cum pleno mandato ratificans roborans et autorizans sacri concilij egregiā congregationem die Julij quarta in sessione publica loco solēni et deuoto. Cuius roborationē sacrosancta synodus inibi hūiliter et synceriter acceptauit Atq̄z idem ipse karolus papali dignitate qua fultus extiterat ab ipso Gregorius hñs resignationis mandatū plenissimū simpliciter et absolute renūciauit Hinc om̄es sunt sublati processus sententie et pene. hinc inde per vtrasq̄z obedientias ec̄ vnā in alteram late. Unde reuera scandala plurima que ante tꝑa floruere rescissa sunt rumoresq̄z et infamia tāto

seculo ꝑpetrata penitus ꝑ illius ve
nerandi pr̄is resignationē sunt eie
cta Agmina celoꝝ tripudiāt Infe
ri tremūt et pace replent̄ homines
bone volūtatis vnde merito debe
bis et tu iubilare Inclita sponsa de
tā nūcio solēni et ambasiata cūctis
seculis ꝑoptanda. Sed ⁊ videam⁹
nūc si tante mercedis et meriti sit il
li venerabili viro facta recōpensa
qui se hūilians ad infima viā regi
am ob tue zelū vnionis postpone/
bat. Factus est igitur epūs Cardi
nalis qui erat pastor et custos prin
cipalis vt ex hūilitate mereret̄ exal
tari. qui vt scisma pelleret. etiā in q̄
cūq; statu bassissiō cupiebat rema/
nere necnon de suis sex remansere
cardinales Officiales v̄o etiā in of
ficijs eoꝝ hac ꝯditione sequenti ꝑ
durarunt Qꝛ videlicet cū alijs in of
ficijs cōcurrentes in obediētia Jo
hannis debeāt determinationi sa/
cri concilij subiacere Cetera vero in
obediētia eiusdē venerandi patris
rōnabiliter et canonice facta sunt
om̄iquaq; cōfirmata Amplius q̄n
tis deuotione et hūilitate p̄fat⁹ ve
nerandus pr̄ de summo ad imū de
scenderit ipsius rei geste testat̄ hi/
storia Manifestū fecit ꝙ in ip̄m se
minariū scismatis non erat retor/
quendū. sicuti tn̄ quidā sui emuli si
bi imponebant. finis nāq; conclu/
dens oīa clarissima veritate mon/
strauit syncerā huius ac prefulgen
tē ꝯscientiā que pre omnibus mun
di diuitijs ab om̄i ē hoīe appetēda
fecit inq̄ qd̄ dixit nihil sibi retinēs
pret̄ ꝯsciētie puritatē. Auscultet er
go omnis terra et rose atq; lilia ap
plaudant odoris sui mira dulcedie
qualiter rosa et lilium inter spinas
concreuerunt. nec tamen spinis cur
uabantur Ipse quidem Gregorius
rosa fuit que de spinis creuit. nullo
tamen spinarum aculeo puncta Ille
etiam et lilium cuius rectitudinem
atq; puritatem spine non deflectūt
Pulcra igitur rosa fuit albedine
puritatis Pulcrior rosa ardore san
ctitatis Pulcerrimū liliū ꝓpt̄ pacez
vnionis quā volūtarie non coacte
tibi dedit O sponsa dulcissima ad
quaz cordialiter semper anhelauit
Nam vir iste tante reuerentie audi
ta renūciatione per illustrem virum
karolum de Maletestis effecta sta/
tim et absq; mora vt quantum in
eo esset subito tibi pax reddētur et
vnio summi pontificatus insignia
deponebat descendens ad suos
cardinales et ad sui ipsi⁹ pedes resi
dens illis quorum erat caput ⁊ p̄n
cipium se cōbinauit Nomine quoq;
dignitatis summi pontificis reiecto
Angelum se nominat sancte roma/
ne ecclesie Episcopum cardinalem
Ceterum vt summam oñtet obediē
ciam puramq; conscientiam vir ve
teran⁹ sacri arbitrio ꝯcilij reliq̄t ꝙ si
ipsi⁹ p̄ñtiā habere gestierint p̄sto ē
cū reliquis cardinalibus aduētare
Quibus oībus pēsatis sacꝝ cōcili
um die Julij xv. ꝓuideri fecit huic
venerādo pr̄i sup honestate stat⁹ ⁊
vict⁹ nc̄itate q̄ duo talē decēt sc̄ita
tē ⁊ viri deuoti iusticiā Māsit igit̄
sacri det̄minatōe ꝯcilij sūmo pōtifi
ci fut̄o imediat⁹ cardial̄ vt q̄ se mlt̄ū

humiliauerat multū exaltaret. donec Petrus de luna qui se etiā pro romano gerit pontifice resignet Quo facto in arbitrio stabit sūmi pontificis quē illorum alteri velit p̄ferri Marcha vero ancontana ꝓ victus sufficientia quoad vixerit sibi ꝑ prefatū sacrū conciliū est elargita. Ecce q̄ꝫ breuiter attigi isti⁹ sc̄i et iusti viri ꝓpositū sanctū. cuius omnia gesta ex fine dinosci potuerūt Unde et emuloꝝ quorūlibet perfidia seu dolositas cōfundi poterit ⁊ contemni.

Dist. xi. De dānatōne heretici Johis hus et ꝯbustione.

Audisti que pro tuo solatio ꝟitate syncerissima locut⁹ sum. nihilqꝫ iā dixerim cui⁹ effect⁹ oñdi nō possit Eadēqꝫ tu abolim impossibilia credidisses q̄ nunc certissimo fine cernis cōclusa Et ad ista credenda vix āmonitione securissima te poterā inducē. amaricatā animo. et spū herentē nimis tristi. Sed vt et tuū quondaꝫ desp̄atum quodāmodo animet̄ ingeniū. nosse te velim qd̄ prius ꝯiectans ꝓpheta ui iā euenisse. Tu nāqꝫ superius libro iij. dist. viij hereticos mihi ꝓposuisti eorūqꝫ errores sectas et hereses tibi nocituros ꝯquerebaris ⁊ ibidē Johannē Wiklef et Johānē hus nōinibus suis nūcupasti Quorū et errores opiniones et sectas et hereses ego tibi ad prefata rñdēs manifeste posui. adijciēs ⁊ inibi eos qui adhuc viuūt hereticos Johannem videlicet hus hieronymum qꝫ de praga merita mulctādos pena per sacꝝ Constantieñ conciliū Cuius rei euidentiā ipsa docebit ⁊ attestatur historia Nā vi. die Mensis Julij. in publica sessione dānati fuere articuli Johānis wikleef heresiarche dānate recordationis Ubi et ipse Johānes hus hereticus impijssimus fuit adductus et ipso pñte articuli sui erronei de suis libris extracti fuerunt ꝯdēnati. Hinc et contra eūdem ꝟsipellem viꝝ et ꝑtinacem hereticū et doctrinā illi⁹ insanā sententia lata est. In qua ipse a tota xp̄iana religione hereticus ꝓnūciabat̄ et degradand⁹ officio sacerdotali. libri etiā quos ꝯpilauerat et spāliter tractatus quē intitulauit de ecclesia mādabātur cōburendi Post quā iustā sententiaꝫ per archiep̄m Mediolanēsem. et reliq̄s venerabiles pontifices tanq̄ꝫ ꝯmissarios ad hoc opus deputatos in pñtia tā venerabiliū patrū fuit degradatus. demūqꝫ brachio tradit⁹ seculari igni traditus est et horrendā quā maliuola meruit anima penā exp̄tus est. iniciās a pena ignis tp̄alis vsqꝫ ad gehēne crudele incēdium ac eternū Et ne illi qui de sua secta illi adheserūt reliquias de suo corpe. aut vestibus tollerent. cineres tā corpis maledicti q̄ꝫ vestium dānati recollecti in mediū reni sunt proiecti. Ecce nouella certissima nulla cōficta falsitate Qua ex re te ipsam decetero consolare et spiritum tristantē reuoca in gaudētē animā et rediuiuā te totam cernes omnibus anxietatibus. doloribus ⁊ me/

roribus extirpatis. Ceterũ in eadẽ sessione Quidã articulus falsus fuit ꝯdẽnat⁹ qui sequit̃ Sub hac forma tyrãnus quilibet p̃t et debet licite et meritorie occidi ꝑ quẽcunqꝫ vasallũ suuꝫ vel subditũ etiã ꝑ insidias et blandicias vel adulatõnes non obstãte quocũqꝫ iuramẽto seu confederatõe facta cũ eo non expectata sñia vel mandato iudicis cui⁹cũqꝫ. Hec igit̃ acta sunt ꝯtra hereticos ipsorũqꝫ errores et hereses. Fautores v̄o eorũ in bohemia nominatim citati sunt. qui reuera videbunt iposteꝝ vel penis iuriũ atqꝫ legũ coacti aut pñia ducti se male sensisse. et ꝯtra sanã doctrinã ⁊ rõnam ecc̃am inaniter et dolose fulminasse

Dist. xii. De hieronymi declaratõe et subiectõe sacri ꝯcilij.

Et tu O sponsa dulcissima. ex hẽticis q̃ tibi multuꝫ nocuere alteꝝ ꝓposuisti p̃noiati Johãnis hus damnate memorie discipulũ qui p̃fatoꝝ Joh. wikleef et Johãnis hus hẽsiarchaꝝ. errores sectas et hẽses ꝯfirmauit. cui⁹ p̃sũptuosa audacia in ciuitate pragensi homicidia plura ꝯmissa sunt. rumores atqꝫ infamie ꝯtra sanctaꝫ fidẽ increuer̃t. et mala q̃si inumera sunt ꝑpetrata. Hic tñ q̃ꝫ q̃ꝫ tantoꝝ patrator maloꝝ resipiscebat nuprime xi. die Mens̃ septẽbris. se ꝑatum exhibens sc̃e semꝑ obedire rõne ecclesie atqꝫ sacro generali ꝯcilio qđ vniuersalẽ ecc̃am repñtat. hinc et p̃fatos oẽs reuocauit hẽses et errores. Et vt clareant hec singula reuocatõnẽ eiusdẽ ponã quã ipse ꝓpria scripta manu ore suo sicut hic sequitur reuocauit. Ego magister hieronym⁹ de praga Magister in liberalibus artib⁹ generaliũ studiorum Parisien̄ videlꝫ Colon̄ Heidelbergen̄ et pragens̃ libera mente nullo cogente aut impellente hoc ꝓprio meo scripto corã vobis reuerẽdissimis in xp̃o p̃rib⁹ et dñis meis graciosissimis sc̃i dei Roman̄ ecc̃e Cardinalibus et ceteris reuerendis in xp̃o patribus et dñis Archiep̃is episcopis et abbatibus Corãqꝫ doctoribus et mgr̃is variarũ facultatũ doctissimis atqꝫ p̃stantissimis corãqꝫ ceteris dñis quorũcũqꝫ statuum aut graduũ singulis et vniuers̃ huius sc̃e ꝯgregatõis Profiteor ꝙ sto et sẽꝑ stare ꝑatus sũ firmiter ⁊ fideliter cũ sc̃a catholica apl̃ica ⁊ romana ecc̃a in determinatõib⁹ ⁊ ordinacõnib⁹ eius tanq̃ꝫ cũ mr̃e mea et dm̃ mei sponsa. atqꝫ xp̃i fideliũ nedũ decretoꝝ sed et decernendoruꝫ v̄a mgr̃a. cui sensũ meũ non equãs seu p̃ferens sed coaptãs. atqꝫ reuerenter subijciens. nũc et semꝑ humiliter obedio atqꝫ semꝑ obedire ꝑatus suꝫ ꝓut filius fidelis qui tenet̃ fideliter ꝓ viribus sue honestissime mr̃is tueri honorẽ vbilibet et fortiter et cõstanter defendere. Et insuper cõsequenter eadẽ libertate ꝓfiteor v̄e atqꝫ veridice ꝙ cũ sacrosc̃o Constantien̄ generali p̃nti concilio qđ quidẽ mõ cõciliũ dictã dei ecclesiam repñtat. sto et semꝑ stare ꝑatus sũ fideliter et firmiter suꝑ determinationibus et ordinationib⁹ ei⁹

et p̄sertim in his q̄ ad finē ꝑtinēt ra
tas nedū tenēs eas aut ꝓfitens sed
ꝯstanter tenturus et ꝓfessur⁹ Et cū
hoc sto cū sacro ꝯcilio atq̄ sēp̄ sta/
bo in determinationib⁹ Sup̄ ꝯdem
natōe xlv. articulor̄ mgr̄i Joh̄. q̄n
dē wikleef aut si oēs nō sint illi⁹ sint
cuiusuis alterius. et xxx. articulorū
mgr̄i Johannis hus Directe atq̄
syncē ꝓfitēs rite ac vtiliter illas eē
ꝯdēnatas sn̄ias tāq̄ xp̄ifidelib⁹ ob
noxias. atq̄ dictā ac redictā sanctā
dei ecc̄am turbātes in hoc nullū p̄/
iudiciū faciens sed et neq̄ facē intē
dens veritatib⁹ sacris q̄s dicti viri
scripser̄t aut docuer̄t scholastice seu
populariter Et de articul⁹ xxx. mgr̄i
Joh̄. hus ꝑcialiter loquēs dico ve
atq̄ veracit̄ ꝙ dū mihi p̄ma frōte
ad videndū erāt oblati in ea forma
in q̄ nunc stāt. eius eos esse non cre
didi. Sz postea informat⁹ q̄si plena
informatōne ꝑ egregios doctoēs
atq̄ mgr̄os q̄ p̄fato Joh̄i hus in
illis formis corā pn̄tia sacrosc̄i ꝯci/
lij eosdē legerunt articulos illi⁹ esse
didici Verū ad remouendū totum
scrupulū mentis ꝓ ꝓprio libro p̄di
cti redictiq̄ mgr̄i Joh̄. hus sedule
diligēterq̄ institi et tandē libr̄ eius
scriptū ꝓpria manu illi⁹ adeptus sū
Et tp̄e accepto et acceptato cū tri
b⁹ in theō sacra solēnib⁹ doctorib⁹
duplicatos iā sepedictos articulos
a p̄mo incipiens vsq̄ ad vltimū ꝑ/
ficiēs cū eius libro ꝯtuli. eosq̄ om
nes ⁊ singulos in illis p̄scise formis
in quib⁹ dānati sūt in eius libro de
sua ꝓpria māu scripto reppi et ꝓin
de secure istas ꝑ sacr̄ pn̄s genera
le conciliū confutatas reprobatas
atq̄ ꝯdēnatas sn̄ias ꝓfiteor cōfu/
tādas a xp̄ifidelib⁹ reprobādas at
q̄ ꝯdēnandas. Nō oēs vt hēticas
neq̄ omnes vt erroneas. sed quas
dam ex eis vt hereticas. quasdam
vt erroneas et quasdā vt scandalo
sas in hoc deū testor non intendēs
in aliquo p̄iudiciū facē aut persone
aut suis meo vidē bonis moribus
aut sacris veritatibus plus q̄ pluri
b⁹ quas audiui ab eodē et in scho/
lis et in p̄dicatōib⁹ popularib⁹ plu
rimis imo vt ver̄ fatear ꝓpter su/
os dulces mores. et aut hoc ꝓpter
sacras veritates q̄s instāter expla
nando verbū dei ad populū refere
bat Intim⁹ amic⁹ erā ꝑsone ⁊ gr̄a
veritatis defensor sui honoris ad
quēcūq̄ locū deuenerā. Nūc scripti.
suis ꝓprijs certificatus suor̄ erro/
rū amicus esse nō volo. eo ꝙ mihi
qui semp̄ meo fideli et directo ꝓpo
sito cultor veritatis sū et eraz. Esto
ꝙ sint amicus et Plato et Socra/
tes sed magis amica veritas mihi
ē et esse debet. Nec rogo hoc scrip
to meo ꝙ libē et volūtarie trado q̄s
quā offendat̄ in aio vt quasi detra
ctor et calūniator honoris mei pu/
tet seu astruat quosq̄ reuocare aut
retractare ꝑ pn̄s scriptū errores seu
quascūq̄ hēticas sn̄ias. qr de gr̄a
dei certus mihi sū ꝙ nūquā in scrip
turis sacris aliq̄ errorē aut aliquā
heresim ꝓ fide tenuerim q̄q̄ ⁊ eos
audierim legerim quos iā sepe di/
cta sc̄a dānauit ecc̄a nūq̄ scient̄ au
ctoritatē eoruz p̄ferens auctoritati
mr̄is mee sc̄e rōne ecc̄e Tandem hec

p̄scripta singula et vniuersa per me in stilū redigēs et manu ꝓpria scribens nūc libē et voluntarie trado mea ꝓpria manu p̄mū dn̄is et Reuerendissimis pr̄ibus dn̄is Cardinalibus p̄sertim cause mee deputatis ⁊ ceteris rogās reuerenter vt dignēt̄ ista scripta ex ꝑte mei iuxta sapientiam ipsoꝝ pleno offerre sacrosc̄o pn̄ti ꝯcilio vt hoc scriptū fiat sēpiternū munimentū fidei mee orthodoxe et de p⁹ mei honoris et etiaz ne quisquis sit in quoq̄z āgulo mūdi qui audiat meo noie istas reprobatas ⁊ dānatas ꝑ hoc sacꝝ ꝯcilium tueri aut approbare sn̄ias et vt toti xp̄ianitati resplendeat nedū me istis sn̄ijs nō esse ꝓpiciū verūetiam esse atq̄z ꝯtinue fore sempiternū inimicū Scriptū ꝑ me atq̄z lectū in Cōstantia in loco sessionis in maiori ecclesia corā cōgregatōe magna ꝓxima feria q̄rta p⁹ diē natiuitatis sanctissime dei v̄ginis et genitricis marie Qua lectōe sic vt p̄mittit̄ per me facta vlterius requisit⁹ ego magister hieronym⁹ p̄dictus iteꝝ de quibusdā ad q̄ alias sub ꝯditōne rn̄di ad eadē cathegorice et sine ꝯditōe rn̄deo. et dico ꝙ iā plene et sufficienter informat⁹ de sn̄ijs latis ꝑ sacrū ꝯciliū Contra Johannē Wikleef q̄ ad ꝯdēnatōez doctrinaꝝ suaruz libroꝝ et ꝑsonaꝝ ꝑ hoc sacꝝ ꝯciliū dānatoꝝ eidē ꝯdēnatōi assentio et approbo eandē quantū in me ē ⁊ q̄cūq̄z pn̄s cōciliū dānauit aut dānabit. habeo et habebo ꝓ dānatis Et hoc corā toto cetu huius sacri cōcilij ꝓprio iuramēto affirmo.

Dist. xiii. Epilogus

Respondisse me arbitror inuectōib⁹ tuis singulis q̄s in mediū ꝓduxisti. neq̄z ad aliqd̄ inductū me recolo siluisse Qua ꝓpt̄ si in aio tuo aliq̄ vagari contigerit ꝓponē ne differas vt sopitis quietē impedientib⁹ sic saltē dormire cōpescaris. Aut si alia q̄cūq̄z ea fuerit ruminaueris aut fortuitu interim acciderint edissere rn̄sū spei gratant̄ acceptura. et ad libꝝ septimuz reseruato verba proponenda et sēntenciā ꝓmulgandam

Liber septimus sequitur. Et ē vox spōse plangētis et miserabiliter cōquerentis imo desperantis ꝓpter multa

Parce mihi nā parco tibi dulcissime sponse
Si taceam plango si loquor elacrimor
Facta velut vidua velut omnib⁹ oia facta.
Stulta sed insipiens sum miseranda nimis
Infelix ego sum felicibus orta cateruis
Que felix fueram probra tacens patior.
Cur tibi sponse meus placuit ꝙ carperet iter
Sponsa tui misera te patiente deo
Cur non tam misere misereris qui misereri.